

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

59. vuosikerta

10. lokakuuta 2016

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2016/C 371/01	Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut <i>Euroopan unionin virallisessa lehdessä</i>	1
---------------	--	---

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin Tuomioistuin

2016/C 371/02	Asia C-369/16 P: Valitus, jonka Irlanti on tehnyt 5.7.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen laajennettu jaosto) yhdistetyissä asioissa T-50/06 RENV II ja T-69/06 RENV II, Aughinish Alumina v. komissio, 22.4.2016 antamasta tuomiosta	2
2016/C 371/03	Asia C-383/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka College van Beroep voor het bedrijfsleven (Alankomaat) on esittänyt 11.7.2016 – Vion Livestock BV v. Staatssecretaris van Economische Zaken	3
2016/C 371/04	Asia C-397/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte d'appello di Milano (Italia) on esittänyt 18.7.2016 – Acacia Srl v. Fallimento Pneusgarda Srl ja Audi AG	4
2016/C 371/05	Asia C-398/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 18.7.2016 – X BV v. Staatssecretaris van Financiën	4
2016/C 371/06	Asia C-399/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 18.7.2016 – Staatssecretaris van Financiën v. X NV	5

2016/C 371/07	Asia C-427/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sofiyski rayonin sad (Bulgaria) on esittänyt 1.8.2016 – "Chez Elektro Balcia" AD v. Yordan Kotsev	6
2016/C 371/08	Asia C-428/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sofiyski rayonin sad (Bulgaria) on esittänyt 1.8.2016 – "Frontex International" EAD v. Emil Yanakiev	6
2016/C 371/09	Asia C-430/16 P: Valitus, jonka Bank Mellat on tehnyt 2.8.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-160/13, Bank Mellat v. neuvosto, 2.6.2016 antamasta tuomiosta . . .	7
Unionin yleinen tuomioistuin		
2016/C 371/10	Asia T-360/16: Kanne 27.6.2016 – Dimos Athinaion v. komissio	9
2016/C 371/11	Asia T-370/16: Kanne 12.7.2016 – Anheuser-Busch Inbev ja Ampar v. komissio	9
2016/C 371/12	Asia T-399/16: Kanne 25.7.2016 – CK Telecoms UK Investments v. komissio	10
2016/C 371/13	Asia T-400/16: Kanne 27.7.2016 – Maximum Play v. EUIPO (MAXPLAY)	11
2016/C 371/14	Asia T-409/16: Kanne 31.7.2016 – Makhlof v. neuvosto	12
2016/C 371/15	Asia T-410/16: Kanne 31.7.2016 – Makhlof v. neuvosto	13
2016/C 371/16	Asia T-417/16: Kanne 28.7.2016 – Achemos Grupē ja Achema v. komissio	14
2016/C 371/17	Asia T-423/16: Kanne 29.7.2016 – De Masi v. komissio	15
2016/C 371/18	Asia T-430/16: Kanne 29.7.2016 – Intercontinental Exchange Holdings v EUIPO (BRENT INDEX) . .	16
2016/C 371/19	Asia T-431/16: Kanne 1.8.2016 – VIMC v. komissio	16
2016/C 371/20	Asia T-433/16: Kanne 3.8.2016 – Pometon v. komissio	17
2016/C 371/21	Asia T-436/16: Kanne 3.8.2016 – AEIM ja Kazenas v. komissio	19
2016/C 371/22	Asia T-437/16: Kanne 5.8.2016 – Italia v. komissio	20
2016/C 371/23	Asia T-443/16: Kanne 9.8.2016 – Italia v. komissio	21
2016/C 371/24	Asia T-446/16 P: Valitus, jonka CC on tehnyt 10.8.2016 virkamiestuomioistuimen asiassa F-9/12, CC v. parlamentti, 21.7.2016 antamasta tuomiosta	22
2016/C 371/25	Asia T-453/16: Kanne 10.8.2016 – Ellinikos Syndemos Epicheiriseon gia ti Diacheirisi ton Diethnon Protypon GS1 v. EUIPO – 520 Barcode Ellas (520 Barcode Hellas)	23
2016/C 371/26	Asia T-464/16 P: Valitus, jonka HI on tehnyt 22.8.2016 virkamiestuomioistuimen asiassa F-133/15, HI v. komissio, 10.6.2016 antamasta tuomiosta	24
2016/C 371/27	Asia T-465/16: Kanne 23.8.2016 – Cotecnica v. EUIPO – Visán Industrias Zootécnicas (cotecnica OPTIMA)	25

2016/C 371/28	Asia T-466/16: Kanne 23.8.2016 – NRW. Bank v. SRB	25
2016/C 371/29	Asia T-468/16: Kanne 23.8.2016 – Verein Deutsche Sprache v. komissio	26
2016/C 371/30	Asia T-474/16: Kanne 25.8.2016 – Société wallonne des aéroports v. komissio	28
Virkamiestuumioistuin		
2016/C 371/31	Asia F-39/16: Kanne 4.8.2016 – ZZ v. komissio	29
2016/C 371/32	Asia F-41/16: Kanne 11.8.2016 – ZZ v. EUH	29
2016/C 371/33	Asia F-42/16: Kanne 12.8.2016 – ZZ v. EIP	30
2016/C 371/34	Asia F-43/16: Kanne 18.8.2016 – ZZ v. komissio	31
2016/C 371/35	Asia F-44/16: Kanne 19.9.2016 – ZZ v. komissio	31
2016/C 371/36	Asia F-45/16: Kanne 17.8.2016 – ZZ v. EIP	32
2016/C 371/37	Asia F-46/16: Kanne 26.8.2016 – ZZ v. komissio	32
2016/C 371/38	Asia F-47/16: Kanne 26.8.2016 – ZZ v. komissio	33
2016/C 371/39	Asia F-48/16: Kanne 26.8.2016 – ZZ v. komissio	33
2016/C 371/40	Asia F-85/12: Virkamiestuumioistuimen määräys 29.8.2016 – Roest v. komissio	34
2016/C 371/41	Asia F-18/13: Virkamiestuumioistuimen määräys 29.8.2016 – McMichael v. komissio	34
2016/C 371/42	Asia F-19/13: Virkamiestuumioistuimen määräys 29.8.2016 – Boyd v. komissio	35
2016/C 371/43	Asia F-57/13: Virkamiestuumioistuimen määräys 29.8.2016 – Hoeve v. komissio	35
2016/C 371/44	Asia F-70/14: Virkamiestuumioistuimen määräys 29.8.2016 – Cobo Benito v. komissio	35
2016/C 371/45	Asia F-128/15: Virkamiestuumioistuimen määräys 29.8.2016 – Marinozzi ja Cat v. komissio	35

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*
(2016/C 371/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 364, 3.10.2016

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 350, 26.9.2016

EUVL C 343, 19.9.2016

EUVL C 335, 12.9.2016

EUVL C 326, 5.9.2016

EUVL C 314, 29.8.2016

EUVL C 305, 22.8.2016

Nämä tekstit ovat saatavilla:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Valitus, jonka Irlanti on tehnyt 5.7.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen laajennettu jaosto) yhdistetyissä asioissa T-50/06 RENV II ja T-69/06 RENV II, Aughinish Alumina v. komissio, 22.4.2016 antamasta tuomiosta

(Asia C-369/16 P)

(2016/C 371/02)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Irlanti (asiamiehet: E. Creedon ja T. Joyce, avustajanaan P. McGarry, Senior Counsel)

Muut osapuolet: Aughinish Alumina Ltd ja Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa tuomion
- kumoaa päätöksen ⁽¹⁾
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Irlanti tukeutuu valituksessaan neljään valitusperusteeseen:

- a) Unionin yleisen tuomioistuimen tuomiossa on oikeudellinen virhe siltä osin kuin siinä on katsottu, ettei oikeusvarmuuden periaatetta ollut sovellettava ja/tai että Irlanti ja Aughinish Alumina Ltd eivät voineet vedota siihen siitä huolimatta, että komissio oli anteeksiantamattomasti viivytellyt riidanalaisen päätöksen tekemistä.
- b) Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, ettei luottamuksensuojan periaatetta ollut loukattu huolimatta toteamuksesta, jonka mukaan viivytys komission toteuttamassa tutkinnassa oli perusteeton ja anteeksiantamaton.
- c) Unionin yleinen tuomioistuin on katsonut virheellisesti, että riidanalaisessa tuessa on kyse ”tukijärjestelmästä”, sellaisena kuin se määritellään neuvoston asetuksen 659/1999 ⁽²⁾ 1 artiklan d alakohdassa; lisäksi unionin yleinen tuomioistuin on katsonut virheellisesti, että asetuksen 659/1999 15 artiklassa säädetty vanhentumisaika alkoi kulua jokaisesta kerrasta, jona Aughinish Alumina Ltd toi maahan mineraaliöljyjä.

- d) Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt virheen hylätessään kanteen sillä perusteella, että tuki voitiin määritellä tueksi, joka oli voimassa ennen Irlannin liittymistä Euroopan talousyhteisöön.

- (¹) Gardannen alueella, Shannonin alueella ja Sardiniaassa alumiinioksidin valmistuksessa polttoaineena käytettävien kivennäisöljyjen vapauttamisesta valmisteverosta, jonka Ranska, Irlanti ja Italia ovat panneet täytäntöön, 7.12.2005 tehty komission päätös 2006/323/EY (tiedoksiannettu numerolla K(2005) 4436) (EUVL 2006, L 119, s. 12).
- (²) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL 1999, L 83, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka College van Beroep voor het bedrijfsleven (Alankomaat) on esittänyt
11.7.2016 – Vion Livestock BV v. Staatssecretaris van Economische Zaken**

(Asia C-383/16)

(2016/C 371/03)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Vion Livestock BV

Vastaaja: Staatssecretaris van Economische Zaken

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko eläinten suojelusta kuljetuksen ja siihen liittyvien toimenpiteiden aikana 22.12.2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2005 (¹) 5 artiklan 4 kohtaa ja 8 artiklan 2 kohtaa, luettuina yhdessä kyseisen asetuksen liitteessä II annettujen reittisuunnitelmaa koskevien säännösten kanssa, tulkittava siten, että ne sisältävät kuljetuksen järjestäjälle tai eläimistä vastaavalle veloitteen siitä, että jos eläinten kuljetus suoritetaan kolmanteen maahan, reittisuunnitelma on pidettävä kolmannessa maassa sijaitsevaan määräpaikkaan asti?
- 2) Onko yksityiskohtaisten sääntöjen säätämisestä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 nojalla elävien nautaeläinten hyvinvointia kuljetuksen aikana koskevien, vientitukia myönnettäessä noudatettavien vaatimusten osalta 16.9.2010 annetun komission asetuksen (EU) N:o 817/2010 (²) (asetus N:o 817/2010) 5 ja 7 artiklaa, luettuina yhdessä kyseisen asetuksen 4 artiklan kanssa, tulkittava siten, että vientituet on perittävä takaisin, jos reittisuunnitelmaa ei pidetä kolmannessa maassa sijaitsevaan määräpaikkaan asti sen takia, että eläinkuljettaja on täyttänyt asetuksen N:o 1/2005 liitteessä II olevassa 7 kohdassa säädetyn veloitteen reittisuunnitelman antamisesta virkaeläinlääkärille poistumispaikassa?
- 3) Onko asetuksen N:o 817/2010 5 ja 7 artiklaa, luettuina yhdessä kyseisen asetuksen 4 artiklan kanssa, tulkittava siten, että vientituet on perittävä takaisin, jos viejä ei voi todistaa, että asetuksen N:o 1/2005 vaatimukset on täytetty, siinä tilanteessa, ettei eläinlääkäri voi asetuksen N:o 817/2010 3 artiklan 1 kohdan perusteella kolmannessa maassa tehtävien tarkastusten puitteissa tutkia, ovatko reittisuunnitelmätiedot (reittisuunnitelma) tyydyttäviä eli ovatko ne asetuksen N:o 1/2005 mukaisia (eikä hän näin ollen voi myöskään lausua, että tarkastusten tulokset ovat tyydyttäviä), sen takia, että eläinkuljettaja on antanut reittisuunnitelman virkaeläinlääkärille poistumispaikassa?

(¹) EUVL 2005, L 3, s. 1.

(²) EUVL 2010, L 245, s. 16.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte d'appello di Milano (Italia) on esittänyt 18.7.2016 – Acacia Srl v. Fallimento Pneusgarda Srl ja Audi AG

(Asia C-397/16)

(2016/C 371/04)

Oikeudenkäyntikieli: *italia*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte d'appello di Milano

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Acacia Srl

Vastapuolet: Fallimento Pneusgarda Srl ja Audi AG

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Ovatko a) tavaroiden vapaata liikkuvuutta ja palveluiden tarjoamisen vapautta sisämarkkinoilla koskevat periaatteet, b) eurooppalaisia kilpailusääntöjä ja sisämarkkinoiden vapauttamista koskevia sääntöjä koskeva tehokkuusperiaate, c) tehokkaan vaikutuksen periaate ja unionin oikeuden yhdenmukaista soveltamista Euroopan unionissa koskeva periaate ja d) unionin johdetun oikeuden säännökset, kuten direktiivi 98/71/EY ja erityisesti sen 14 artikla, asetuksen (EY) N:o 461/2010 1 artikla tai Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission (UN-ECE) sääntö nro 124, esteenä sellaiselle asetuksen (EY) N:o 6/2002 110 artiklaan sisältyvän korjauslausekkeen tulkinnalle, jossa jäljennösvannetta, joka on ulkoasultaan täysin vastaava kuin alkuperäinen ensiasennusvanne ja joka on hyväksytty edellä mainitun Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission (UN-ECE) säännön nro 124 mukaisesti, ei katsota sellaiseksi osaksi moniosaista tuotetta (henkilöauto), jota käytetään kyseisen moniosaisen tuotteen korjaamiseen sen alkuperäisen ulkoasun palauttamiseksi?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, ovatko rekisteröityjä malleja koskevat teollisoikeudelliset säännökset ensimmäisessä kysymyksessä tarkoitetun intressipunninnan perusteella esteenä sille, että korjauslauseketta sovellettaisiin täydentäviin jäljennöstuotteisiin, jotka asiakas on saattanut valita eri tavoin, sen olettamuksen perusteella, että korjauslauseketta on tulkittava suppeasti ja että siihen voidaan vedota rajoitetusti muodoltaan sidonnaisten varaosien osalta eli sellaisten osien osalta, joiden muoto on määritetty käytännössä muuttumattomaksi moniosaisen tuotteen ulkoasuun nähden, jolloin suljetaan pois muut osat, joita on pidettävä korvaavina ja asiakkaan mieltymysten mukaisesti vapaasti sovellettavina?
- 3) Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, mihin toimenpiteisiin jäljennösvanteiden valmistajan on ryhdyttävä varmistaakseen tuotteidensa, jotka on tarkoitettu moniosaisen tuotteen korjaamiseen sen alkuperäisen ulkoasun palauttamiseksi, liikkuvuuden lainmukaisuuden?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 18.7.2016 – X BV v. Staatssecretaris van Financiën

(Asia C-398/16)

(2016/C 371/05)

Oikeudenkäyntikieli: *hollanti*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: X BV

Vastapuoli: Staatssecretaris van Financiën

Ennakkoratkaisukysymys

Onko EY 43 ja EY 48 artiklaa (joista on tullut SEUT 49 ja SEUT 54 artikla) tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle sääntelylle, jonka perusteella jäsenvaltioon sijoittautunut emoyhtiö ei saa vähentää toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneeseen tytäryhtiöön tehtyyn pääomasijoitukseen liittyvän lainan korkoa, vaikka kyseinen vähentäminen olisi mahdollista, jos tytäryhtiö kuuluisi emoyhtiön kanssa samaan Alankomaiden verotuksellisten yksiköiden tunnusmerkit täyttävään verotukselliseen yksikköön, koska konsolidoinnin johdosta yhteyttä senkaltaiseen pääomasijoitukseen ei tällöin voida havaita?

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 18.7.2016 –
Staatssecretaris van Financiën v. X NV**

(Asia C-399/16)

(2016/C 371/06)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Staatssecretaris van Financiën

Vastapuoli: X NV

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko EY 43 ja EY 48 artiklaa (joista on tullut SEUT 49 ja SEUT 54 artikla) tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle sääntelylle, jonka perusteella jäsenvaltioon sijoittautunut emoyhtiö ei voi ottaa huomioon valuuttatappiota, joka koskee sen toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneeseen tytäryhtiöön tekemää sijoitusta, vaikka se voisi tehdä verotuksellisen yksikön sisäisen konsolidoinnin perusteella näin, jos tytäryhtiö olisi kuulunut ensin mainittuun jäsenvaltioon sijoittautuneen emoyhtiön kanssa samaan Alankomaiden verotuksellisten yksiköiden tunnusmerkit täyttävään verotukselliseen yksikköön?
 - 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, voidaanko tai täytyykö huomioon otettavaa valuuttatappiota määritettäessä lähteä siitä, että myös kyseisen emoyhtiön välillisesti tytäryhtiön kautta omistamat ja Euroopan unioniin sijoittautuneet suorat ja välilliset tytäryhtiöt olisi sisällytettävä verotukselliseen yksikköön?
 - 3) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko tällöin otettava huomioon vain ne valuuttatappiot, jotka emoyhtiön verotukselliseen yksikköön sisällyttämisen yhteydessä olisivat tulleet ilmi niinä vuosina, joita riita koskee, vai onko huomioon otettava myös valuuttatulokset, jotka olisivat tulleet ilmi aikaisempina vuosina?
-

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sofiyski rayonen sad (Bulgaria) on esittänyt 1.8.2016 – ”Chez Elektro Balcaria” AD v. Yordan Kotsev

(Asia C-427/16)

(2016/C 371/07)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Sofiyski rayonen sad

Pääasian asianosaiset

Hakija maksamismääräysmenettelyssä: ”Chez Elektro Balcaria” AD

Velallinen: Yordan Kotsev

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 101 artiklan 1 kohta (kilpailun estymisen, rajoittumisen tai vääristymisen kielto) esteenä asianajajakunnasta annetun lain 36 §:n 2 momentille, jonka mukaan vapaita ammatteja harjoittavien yritysten yhteenliittymällä (ylin asianajajaneuvosto) on harkintavaltaa vahvistaessaan valtion sille siirtämän toimivallan perusteella etukäteen näiden yritysten tarjoamien palvelujen hintojen (asianajopalkkioiden) vähimmäismäärän?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: onko siviiliprosessilain 78 §:n 5 momentin loppuosa (jossa ei mahdollisteta asianajopalkkion määrittämistä vahvistettua vähimmäismäärää alhaisemmaksi) ristiriidassa SEUT 101 artiklan 1 kohdan kanssa?
- 3) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: onko asianajajakunnasta annetun lain 132 §:n 5 kohta (kyseisen lain 136 §:n 1 kohdan soveltamiseksi) ristiriidassa SEUT 101 artiklan 1 kohdan kanssa?
- 4) Onko SEUT 56 artiklan ensimmäinen kohta (palvelujen tarjoamisen vapauden rajoittamisen kielto) esteenä asianajajakunnasta annetun lain 36 §:n 2 momentille?
- 5) Onko siviiliprosessilain 78 §:n 8 momentti ristiriidassa SEUT 101 artiklan 1 kohdan kanssa?
- 6) Onko siviiliprosessilain 78 §:n 8 momentti ristiriidassa direktiivin 77/249/ETY ⁽¹⁾ kanssa (kun kyse on oikeudellisten neuvonantajien edustamien henkilöiden oikeudesta vaatia korvausta asianajopalkkioista)?
- 7) Onko direktiivin 2006/112/EY ⁽²⁾ kanssa ristiriidassa asetuksen nro 1 lisä säännösten 2 a §, jonka mukaan arvonlisäveroa voidaan pitää osana vapaan ammatin harjoittamisen yhteydessä tarjotun palvelun hintaa (siltä osin kuin arvonlisävero sisällytetään osaksi maksettavaksi tulevaa asianajopalkkiota)?

⁽¹⁾ Asianajajien palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamisesta 22.3.1977 annettu neuvoston direktiivi 77/249/ETY (EYVL 1977, L 78, s. 17).

⁽²⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sofiyski rayonen sad (Bulgaria) on esittänyt 1.8.2016 – ”Frontex International” EAD v. Emil Yanakiev

(Asia C-428/16)

(2016/C 371/08)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Sofiyski rayonen sad

Pääasian asianosaiset

Hakija maksamismääräysmenettelyssä: "Frontex International" EAD

Velallinen: Emil Yanakiev

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 101 artiklan 1 kohta (kilpailun estymisen, rajoittumisen tai vääristymisen kieltö) esteenä asianajajakunnasta annetun lain 36 §:n 2 momentille, jonka mukaan vapaita ammatteja harjoittavien yritysten yhteenliittymällä (ylin asianajajaneuvosto) on harkintavaltaa vahvistaessaan valtion sille siirtämän toimivallan perusteella etukäteen näiden yritysten tarjoamien palvelujen hintojen (asianajopalkkioiden) vähimmäismäärän?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: onko siviiliprosessilain 78 §:n 5 momentin loppuosa (jossa ei mahdollisteta asianajopalkkion määrittämistä vahvistettua vähimmäismäärää alhaisemmaksi) ristiriidassa SEUT 101 artiklan 1 kohdan kanssa?
- 3) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: onko asianajajakunnasta annetun lain 132 §:n 5 kohta (kyseisen lain 136 §:n 1 kohdan soveltamiseksi) ristiriidassa SEUT 101 artiklan 1 kohdan kanssa?
- 4) Onko SEUT 56 artiklan ensimmäinen kohta (palvelujen tarjoamisen vapauden rajoittamisen kieltö) esteenä asianajajakunnasta annetun lain 36 §:n 2 momentille?
- 5) Onko siviiliprosessilain 78 §:n 8 momentti ristiriidassa SEUT 101 artiklan 1 kohdan kanssa?
- 6) Onko siviiliprosessilain 78 §:n 8 momentti ristiriidassa direktiivin 77/249/ETY ⁽¹⁾ kanssa (kun kyse on oikeudellisten neuvonantajien edustamien henkilöiden oikeudesta vaatia korvausta asianajopalkkioista)?
- 7) Onko direktiivin 2006/112/EY ⁽²⁾ kanssa ristiriidassa asetuksen nro 1 lisäsiännösten 2 a §, jonka mukaan arvonlisäveroa voidaan pitää osana vapaan ammatin harjoittamisen yhteydessä tarjotun palvelun hintaa (siltä osin kuin arvonlisävero sisällytetään osaksi maksettavaksi tulevaa asianajopalkkiota)?

⁽¹⁾ Asianajajien palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamisesta 22.3.1977 annettu neuvoston direktiivi 77/249/ETY (EYVL 1977, L 78, s. 17).

⁽²⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1).

Valitus, jonka Bank Mellat on tehnyt 2.8.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-160/13, Bank Mellat v. neuvosto, 2.6.2016 antamasta tuomiosta

(Asia C-430/16 P)

(2016/C 371/09)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Bank Mellat (edustajat: S. Zaiwalla, P. Reddy ja Z. Burbeza, solicitors, M. Brindle, QC, R. Blakeley ja J. MacLeod, barristers)

Muut osapuolet: Euroopan unionin neuvosto, Euroopan komissio ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta

Vaatimukset

- tuomio on kumottava
- asetuksen N:o 1263/2012 ⁽¹⁾ 1 artiklan 15 kohta on kumottava kokonaisuudessaan tai siltä osin kuin sitä sovelletaan kantajaan
- on todettava, että päätöksen 2012/635/YUTP ⁽²⁾ 1 artiklan 6 kohtaa ei voida soveltaa kantajaan ja
- neuvosto on velvoitettava vastaamaan valitukseen ja unionin yleisessä tuomioistuimessa käytyyn menettelyyn liittyvistä kuluista.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Valittaja, Bank Mellat (jäljempänä pankki) on tehnyt valituksen unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-160/13, Bank Mellat v. neuvosto 2.6.2016 antamasta tuomiosta (jäljempänä tuomio). Yhteenvetona pankki väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt virheen, kun se ei ole hyväksynyt sen kannetta, jolla vaadittiin seuraavien pankkiin kohdistuvan ”taloudellisen kauppasulun” muodostavien eri säännösten kumoamista tai pätemättömäksi julistamista:
 - 1) neuvoston asetuksen N:o 1263/2012 1 artiklan 15 kohta
 - 2) neuvoston päätöksen 2012/635/YUTP 1 artiklan 6 kohta
2. Erityisesti pankki on yksilöinyt kolme valitusperustetta, jotka koskevat unionin yleisen tuomioistuimen suorittamaan pankin kanteen arviointiin liittyviä oikeudellisia virheitä:
 - 1) unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 215 artiklan mukaisen ”tarvittavuuden” vaatimuksen tulkinnassa ja soveltamisessa (1. valitusperuste)
 - 2) unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt virheen todetessaan, että taloudellinen kauppasulku oli oikeasuhteinen, mikä puolestaan johti joukkoon muita erityisiä oikeudellisia virheitä (2. valitusperuste)
 - 3) unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt virheen todetessaan, että taloudellinen kauppasulku oli muiden Euroopan unionin yleisten oikeusperiaatteiden mukainen (3. valitusperuste).
3. Pankki on myös yksilöinyt kaksi laajaa valitusperustetta, jotka koskevat unionin yleisen tuomioistuimen arvioinnissa pankin kanteen osien tutkittavaksi ottamisen yhteydessä aiheutuneita oikeudellisia virheitä:
 - 1) Unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti erotellut taloudellisen kauppasulun tekijät ja jättänyt pankin kanteen niiltä osin tutkimatta (4. valitusperuste)
 - 2) Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt virheen todetessaan muun muassa, ettei se ollut SEUT 275 artiklan perusteella toimivaltainen lausumaan siitä, että pankki riitautti neuvoston päätöksen 2012/635/YUTP 1 artiklan 6 kohdan (5. valitusperuste).
4. Pankki vaatii unionin tuomioistuinta kumoamaan tuomion ja hyväksymään sen vaatimukset.

⁽¹⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 267/2012 muuttamisesta 21.12.2012 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 1263/2012 (EUVL 2012, L 356, s. 34).

⁽²⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 15.10.2012 annettu neuvoston päätös 2012/635/YUTP (EUVL 2012, L 282, s. 58).

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Kanne 27.6.2016 – Dimos Athinaion v. komissio**(Asia T-360/16)**

(2016/C 371/10)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset*Kantaja:* Dimos Athinaion (Ateena, Kreikka) (edustaja: asianajaja G. Georgakarakos)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan asetuksen (EY) N:o 692/2008 muuttamisesta kevyiden henkilö- ja hyötyajoneuvojen päästöjen (Euro 6) osalta 20.4.2016 annetun komission asetuksen (EU) N:o 2016/646 ⁽¹⁾, ja
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu SEUT 191 artiklan, jossa vahvistetaan Euroopan unionin ympäristöpolitiikkaa koskevat tavoitteet, rikkomiseen.
- 2) Toinen kanneperuste perustuu Euroopan unionin perusoikeuskirjan 37 artiklan, jossa vahvistetaan oikeus ympäristönsuojelun korkeaan tasoon, rikkomiseen.
- 3) Kolmas kanneperuste perustuu moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä kevyiden henkilö- ja hyötyajoneuvojen päästöjen (Euro 5 ja Euro 6) osalta ja ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudesta 20.6.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 715/2007 ⁽²⁾ 15 artiklan rikkomiseen.

⁽¹⁾ EUVL 2016, L 109, s. 1.⁽²⁾ EUVL 2007, L 171, s. 1.**Kanne 12.7.2016 – Anheuser-Busch Inbev ja Ampar v. komissio****(Asia T-370/16)**

(2016/C 371/11)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset*Kantajat:* Anheuser-Busch Inbev (Bryssel, Belgia) ja Ampar (Leuven, Belgia) (edustajat: asianajajat A. von Bonin, O. Brouwer ja A. Haelterman)*Vastaaja:* Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa Belgian kuningaskunnan ylimääräistä voittoa koskevasta valtiontukijärjestelmästä 11.1.2016 annetun komission päätöksen SA.37667 (2015/C) (ent. 2015/NN)
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan nojalla, mukaan lukien väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu oikeudelliseen virheeseen ja ilmeiseen arviointivirheeseen väitetyt valtiontuen tunnistamisen ja luokitteluksen valtiontueksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen 2015/1589 1 artiklan d alakohdan ja SEUT 107 artiklan tarkoittamalla tavalla.
2. Toinen kanneperuste perustuu oikeudelliseen virheeseen ja SEUT 107 artiklan 1 kohdan virheelliseen soveltamiseen kun todetaan, että ylimääräistä voittoa koskeva järjestelmä on valtiontuki.
3. Kolmas kanneperuste perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen väitetyt tuen edunsaajien ryhmien todentamisen osalta ja laillisuusperiaatteen loukkaamiseen sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annetun asetuksen (EU) 2015/1589 rikkomiseen.
4. Neljäs kanneperuste perustuu oikeusvarmuuden, perusteltujen odotusten suojaamisen ja hyvä hallinnon periaatteiden loukkaamiseen.

Kanne 25.7.2016 – CK Telecoms UK Investments v. komissio

(Asia T-399/16)

(2016/C 371/12)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: CK Telecoms UK Investments Ltd (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: asianajajat T. Wessely ja O. Brouwer sekä A. Woods, J. Aitken ja M. Davis, solicitors)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan komission 11.5.2016 antaman päätöksen C (2016) 2796 asiassa COMP/M.7612 – Hutchison 3G Investments Limited/Telefónica (Europe plc), joka annettiin tiedoksi Hutchisonille 13.5.2016 ja jossa todettiin Hutchisonin ehdottama Telefónica Europe plc:n hankinta kokonaisuudessaan sisämarkkinoille soveltumattomaksi ja ETA-sopimuksen vastaiseksi neuvoston asetuksen N:o 139/2004 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja
- velvoittamaan komissio korvaamaan oikeudenkäyntikulut mahdollisen väliintulijan oikeudenkäyntikulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan komissio teki oikeudellisia virheitä ja ilmeisiä arviointivirheitä sekä rikkoi olennaisia menettelymääräyksiä tulkitessaan ja soveltaessaan oikeudellista kriteeriä horisontaalisten koordinoimattomien vaikutusten arvioimiseksi matkaviestinpalvelujen vähittäismyyntimarkkinoilla Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Kantaja toteaa erityisesti seuraavaa: komissio erehtyi luokitelleessaan kantajan "merkittäväksi kilpailutekijäksi" ja arvioidessaan kilpailun intensiteettiä. Komissio teki kantajan mukaan niin ikään ilmeisiä arviointivirheitä analysoidessaan ennakoituja hintavaikutuksia ja yrityskeskittymän seurauksena syntyvän sulautuneen yksikön todennäköisiä kannustimia.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan komissio syyllistyi ilmeisiin arviointivirheisiin ja selvitysaineiston vääristämiseen vaihtoehtoisen tilanteen analyysissaan. Kantaja toteaa erityisesti seuraavaa: komissio ei arvioinut Hutchisonin verkon kapasiteettia suhteessa kilpailijoiden verkon kapasiteettiin ja se tukeutui luvattomasti Hutchisonin väitettyyn kykyyn toteuttaa "kysynnän hallintaa" koskevia aloitteita, joihin kuuluu hintojen nostaminen, perusteena hylätä Hutchisonin selvitysaineisto, joka koski verkon tulevaa kapasiteettia.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan komissio syyllistyi tosiseikkoja koskeviin virheisiin, oikeudellisiin virheisiin ja ilmeisiin arviointivirheisiin sekä rikkoi olennaisia menettelymääräyksiä verkon jakamiseen perustuvien horisontaalisten koordinoimattomien vaikutusten osalta. Kantaja toteaa erityisesti seuraavaa: komissio erehtyi sen uusista ehdotuksista, jotka koskivat kilpailijoiden välisen "yhteensovittamisen" tarvetta ja laajuutta verkon yhteiskäyttöä koskevissa sopimuksissa, minkä lisäksi komissio teki oikeudellisen virheen ja ilmeisiä arviointivirheitä perustamalla mahdollista vahinkoa koskevat päätelmänsä sulautuneen yksikön kilpailijoihin pikemminkin kuin kilpailuun. Komissio teki kantajan mukaan edelleen virheitä hylkäämällä Hutchisonin sitoumukset, joilla olisi ratkaistu sen kaikki huolet, jotka koskivat verkon yhteiskäyttöä.
- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan komissio syyllistyi ilmeisiin arviointivirheisiin ja oikeudellisiin virheisiin sekä rikkoi olennaisia menettelymääräyksiä sellaisten horisontaalisten koordinoimattomien vaikutusten osalta, jotka syntyvät yleiseen matkaviestinverkkoon pääsyn ja nousevan liikenteen tukkumarkkinoilla Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Kantaja toteaa erityisesti seuraavaa: komissio erehtyi katsoessaan, että Hutchison on "merkittävä kilpailutekijä" tukkumarkkinoilla sen hyvin pienestä markkinaosuudesta (alle kolme prosenttia) huolimatta, ja perustaessaan päätelmänsä kolmansien osapuolten näkemyksiin oman analyysinsä tekemisen sijaan.
- 5) Viides kanneperuste, jonka mukaan komissio syyllistyi oikeudellisiin virheisiin, ilmeisiin arviointivirheisiin ja perustelujen puuttumiseen sekä rikkoi olennaisia menettelymääräyksiä niiden sitoumusten arvioinnin osalta, jotka Hutchison tarjosi liittyen huoliin, jotka koskivat matkaviestinten tukku- ja vähittäismarkkinoita Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Kantaja toteaa erityisesti seuraavaa: komissio vastusti virheellisesti ehdotettuja sitoumuksia ja väitti, että niiden toimeenpano oli epävarmaa; komissio teki ilmeisen virheen arvioidessaan uusien ja voimistuneiden kilpailijoiden kykyä kilpailla tehokkaasti ehdotettujen sitoumusten perusteella ja komissio erehtyi arvioinnissaan, joka koski ehdotettujen sitoumusten yleistä soveltuvuutta päätöksessä väitetyin kilpailun häviämisen vastapainona.

Kanne 27.7.2016 – Maximum Play v. EUIPO (MAXPLAY)

(Asia T-400/16)

(2016/C 371/13)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Maximum Play, Inc. (San Francisco, Kalifornia, Yhdysvallat) (edustaja: asianajaja M. Graf)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki 'MAXPLAY' – Rekisteröintihakemus nro 14 047 963

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 26.5.2016 asiassa R 2273/2015-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 7 artiklan 1 kohdan c alakohtaa on rikottu.
- Aikaisempia EU-tavaramerkkiä ja kansallisia tavaramerkkirekisteröintejä ja kansallista rekisteröintihakemusta ei ole otettu asianmukaisesti huomioon.

Kanne 31.7.2016 – Makhlouf v. neuvosto

(Asia T-409/16)

(2016/C 371/14)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Ehab Makhlouf (Damaskos, Syyria) (edustaja: asianajaja E. Ruchat)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että kanne on otettava tutkittavaksi ja että se on perusteltu
- tämän vuoksi kumoamaan 27.5.2016 annetun päätöksen (YUTP) 2016/850 ja sitä seuranneet täytäntöönpanotoimet siltä osin kuin ne koskevat kantajaa
- velvoittamaan Euroopan unionin neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi viiteen kanneperusteeseen, jotka ovat olennaisilta osiltaan samat tai samankaltaiset kuin asiassa T-410/16, Makhlouf v. neuvosto, esitetyt kanneperusteet.

Kanne 31.7.2016 – Makhlouf v. neuvosto**(Asia T-410/16)**

(2016/C 371/15)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantaja: Rami Makhlouf (Damaskos, Syyria) (edustaja: asianajaja E. Ruchat)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että kanne on otettava tutkittavaksi ja että se on perusteltu
- tämän vuoksi kumoamaan 27.5.2016 annetun päätöksen (YUTP) 2016/850 ja sitä seuranneet täytäntöönpanotoimet siltä osin kuin ne koskevat kantajaa
- velvoittamaan Euroopan unionin neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen (jäljempänä Euroopan ihmisoikeussopimus) 6 ja 13 artiklassa, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (jäljempänä SEUT) 215 artiklassa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 ja 47 artiklassa tarkoitettuja puolustautumisoikeuksia ja oikeutta tehokkaaseen oikeussuojakeinoon on loukattu.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan perusteluvelvollisuutta on loukattu, koska neuvoston esittämät perustelut eivät täytä Euroopan unionin toimielimille Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklassa, SEUT 296 artiklassa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklassa asetettua velvoitetta.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan neuvosto teki ilmeisen arviointivirheen siltä osin kuin kyse on kantajan osallistumisesta Syyrian hallinnon rahoittamiseen.
- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan riidanalaisilla toimenpiteillä rajoitetaan perusteettomasti ja suhteettomasti kantajan perusoikeuksia ja erityisesti hänen Euroopan ihmisoikeussopimuksen ensimmäisen lisäpöytäkirjan 1 artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklassa tarkoitettua omistusoikeuttaan, hänen Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklan ja 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua oikeuttaan nauttia maineensa kunnioitusta, Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklassa ja Euroopan unionin peruskirjan 48 artiklassa tarkoitettua syyttömyysolettamaa, hänen Euroopan ihmisoikeussopimuksen 10 artiklassa tarkoitettua sananvapauttaan sekä hänen Euroopan ihmisoikeussopimuksen neljännen pöytäkirjan 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua liikkumisvapauttaan.
- 5) Viides kanneperuste, jonka mukaan on rikottu 2.12.2005 annettuja neuvoston suuntaviivoja rajoittavien toimenpiteiden (pakotteiden) täytäntöönpanoa ja arviointia varten EU:n yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan alalla (2.12.2005 päivätty neuvoston asiakirja 15114/05).

Kanne 28.7.2016 – Achemos Grupė ja Achema v. komissio**(Asia T-417/16)**

(2016/C 371/16)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset**

Kantaja: Achemos Grupė UAB (Vilna, Liettua) ja Achema AB (Jonava, Liettua) (edustajat: asianajajat R. Martens ja C. Maczkovics)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan valtiontukiasiassa SA.36740 (2013/NN) – Liettua, tuki Klaipedos Naftalle, LNG-terminaali – 20.11.2013 tehdyn komission päätöksen C(2013) 7884 lopullinen (EUVL C 161, s. 1) ja
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan SEUT 108 artiklan 2 kohtaan ja asetuksen N:o 2015/1589 ⁽¹⁾ 4 artiklan 4 kohtaan sisältyviä menettelysääntöjä ja hyvää hallintotapaa ei ole noudatettu, koska huolimatta vakavista vaikeuksista, joita komissiolla oli arvioidessaan kyseessä olevien valtiontukitoimien soveltuvuutta sisämarkkinoille, komissio tukeutui ainoastaan valtiontukitoimien alustavaan tutkintaan, vaikka tällaisten vakavien vaikeuksien vuoksi komissiolla oli velvollisuus aloittaa SEUT-sopimuksen 108 artiklan 2 kohdassa ja asetuksen N:o 2015/1589 6 artiklassa tarkoitettu menettely.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohtaa on rikottu, koska komissio ei sovellanut asianmukaisesti riidanalaisen päätöksen 135 perustelukappaleessa esitettyjä arviointiperusteita, sillä
 - ensinnäkin toimenpiteiden asianmukaisuuden ja tarpeellisuuden suhteen komission olisi pitänyt arvioida näitä toimia konkreettisesti ja tutkia, oliko olemassa muita, täsmällisemmin vaikuttavia keinoja
 - toiseksi komission olisi pitänyt todeta kannustinvaiikutuksen puuttuminen, sillä KN:llä on laillinen velvollisuus kehittää LNG-terminaalia
 - kolmanneksi komission olisi pitänyt arvioida, oliko tuetun LNG-terminaalin koko oikeassa suhteessa tavoitteeseen nähden eikä luonut ylikapasiteettia.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan SEUT 106 artiklan 2 kohtaa ja yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja koskevia puitteita ⁽²⁾ on rikottu ja yleisiä periaatteita, kuten yhdenvertaisen kohtelun ja luottamuksen suojan periaatteita on loukattu sekä direktiivin 2004/18/EY ⁽³⁾ sisältämiä hankintasääntöjä ja direktiivin 2004/18 14 artiklaa on rikottu, koska komissio sovelsi virheellisesti yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja koskevia puitteita, kun se hyväksyi palvelun antamisen KN:n tehtäväksi 55 vuoden ajaksi siten, että voitto vastaa hankkeen sisäistä tuotto prosenttia, kun
 - ensinnäkin toimeksiannon ajanjaksoa olisi pitänyt perustella viittaamalla objektiivisiin arviointiperusteisiin ilman, että ylitetään yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tarjoamiseen vaadittavien merkittävimpien tuotannon tekijöiden kuolettamisen edellyttämää ajanjaksoa

- toiseksi KN:n nimeäminen ei voinut jäädä hankintasääntöjen soveltamisen ulkopuolelle direktiivin 2004/18 14 artiklassa tarkoitettujen olennaisten turvallisuusintressien suojaamisen vuoksi, koska tässä asiassa on olemassa vaihtoehtoisia keinoja, jotka ovat suoraan nimeämistä vähemmän rajoittavia
- kolmanneksi kun otetaan huomioon KN:n vastuulla olevan riskin taso, sen voitto olisi pitänyt rajoittaa sovellettavaan swap-korkoon (jota mahdollisesti arvioidaan uudelleen maturiteetin huomioon ottamiseksi), jota on korotettu 100 peruspisteellä.

- (¹) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 2015/1589 (EUVL 2015, L 248, s. 9).
- (²) Julkisesta palvelusta maksettavana korvauksena myönnettävää valtiontukea koskevista Euroopan unionin puitteista (2011) annettu komission tiedonanto (EUVL 2012, C 8, s. 15) (jäljempänä yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja koskevat puitteet).
- (³) Julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/18/EY (EUVL 2004, L 134, s. 114).

Kanne 29.7.2016 – De Masi v. komissio

(Asia T-423/16)

(2016/C 371/17)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Fabio De Masi (Bryssel, Belgia) (edustaja: Professor A. Fischer-Lescano)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan vastaajan 20.5.2016 tekemän päätöksen, joka koskee hakemusta saada tutustua käytännesääntöryhmän asiakirjoihin
- kumoamaan vastaajan 13.7.2016 tekemän päätöksen, joka koskee oikeutta saada tutustua käytännesääntöryhmän asiakirjoihin
- velvoittaa vastaajan korvaamaan unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaisesti oikeudenkäyntikulut ja mahdollisten väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (¹) 8 artiklan 1 kohtaa on rikottu

Kantaja väittää, että vastaajan 20.5.2016 ja 13.7.2016 tekemillä päätöksillä loukataan edellä mainitussa säännöksessä tarkoitettua oikeutta saada asianmukainen päätös uudistetusta hakemuksesta.

- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan SEUT 15 artiklan 3 kohtaa, luettuna yhdessä asetuksen (EY) N:o 1049/2001 2 artiklan 1 kohdan kanssa, on rikottu

Kantaja väittää lisäksi sen, ettei sille annettu nähtäväksi täysimääräisesti asiakirjoja, jotka koskevat neuvoston perustamaa käytännesääntöryhmää (yritysverotus), loukkaavan sen oikeutta tutustua näihin asiakirjoihin, joka on taattu edellä mainituilla määräyksillä ja säännöksillä.

Kantaja väittää tässä yhteydessä, että poikkeuksia avoimuusperiaatteeseen, joista säädetään asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdassa ja 1 kohdan a alakohdan neljännessä luetelmakohdassa, ei voida soveltaa nyt käsiteltävässä asiassa.

Tämän lisäksi arvioinnit ja perustelut ovat puutteelliset, ja ylivoimainen yleinen etu edellyttää asiakirjojen ilmaisemista.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1049/2001 (EUVL 2001, L 145, s. 43).

Kanne 29.7.2016 – Intercontinental Exchange Holdings v EUIPO (BRENT INDEX)

(Asia T-430/16)

(2016/C 371/18)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Kantaja: Intercontinental Exchange Holdings, Inc. (Atlanta, Georgia, Yhdysvallat) (edustaja: asianajaja P. Heusler)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen malli: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki ”BRENT INDEX” – Rekisteröintihakemus nro 14 284 947

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 2.6.2016 asiassa R 8/2016-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

— Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohtaa on rikottu.

Kanne 1.8.2016 – VIMC v. komissio

(Asia T-431/16)

(2016/C 371/19)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: VIMC – Vienna International Medical Clinic GmbH (Kulmbach, Saksa) (edustaja: asianajaja R. Bramerdorfer)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 27.5.2016 annetun komission päätöksen (asia AT.40231 – VIMC v. WK & FGB) ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii kanteessaan 27.5.2016 annetun komission päätöksen C (2016) 3351 final, jolla hylättiin kantajan asetuksen (EY) N:o 1/2003 ⁽¹⁾ 13 artiklan perusteella tekemä kantelu, kumoamista.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen ainoaan kanneperusteeseen, joka perustuu harkintavallan väärinkäyttöön.

Tässä yhteydessä kantaja väittää, että asetuksen (EY) N:o 1/2003 13 artiklan soveltaminen tai soveltamatta jättäminen ei kuulu komission harkintavallan piiriin. Komission on sitä vastoin otettava huomioon yksittäistapauksen erityiset olosuhteet, ja se ei voi kyseisen säännöksen perusteella ilman mitään tarkempia perusteluita hylätä kantelua, joka on jo kansallisen viranomaisen käsiteltävänä.

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetusta (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003, L 1, s. 1).

Kanne 3.8.2016 – Pometon v. komissio

(Asia T-433/16)

(2016/C 371/20)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Pometon SpA (Martellago, Italia.) (edustajat): asianajajat E. Fabrizi, V. Veneziano ja A. Molinaro)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen (ensisijainen vaatimus)
- kumoaa Pometonille määrätyn sakon tai alentaa sitä (toissijainen vaatimus)
- velvoittaa vastaajan maksamaan takaisin määrät, jotka kantaja ehkä joutuu suorittamaan riidanalaisesta päätöstä koskevassa asiassa annettavaan tuomioon mennessä päätöksen täytäntöönpanon perusteella ja korvaamaan kaikki kantajalle riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon johdosta aiheutuneet kustannukset
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut ja kaikki asian käsittelystä unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuvat kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteella riitautetaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 artiklan ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä 25.5.2016 annettu komission päätös C(2016) 3121 final (asia AT.39792 – Teräspuhallus)

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste koskee puolueettomuusvaatimusta, syyttömyysolettamaa ja puolustautumisoikeuksia. Vastaaja on katsonut Pometonin syyllistyneen 2.4.2014 annetussa komission päätöksessä C(2014) 2047 final (sovintopäätös), jonka kohteena olivat Ervin Industries Inc. ja Ervin Amasteel, Winoa SA ja WHA Holding SAS, Metalltechnik Schmidt GmbH & Co. KG sekä Eisenwerk Würth GmbH (jäljempänä osapuolet), tiettyyn menettelyyn ja tehnyt riidanalaisen päätöksen kykenemättä arvioimaan selkeästi ja ennakkoluulottomasti Pometonin asemaa ja sen puolustukseen esittämiä lausumia.
 - Sovintopäätöksessä – eli siis ennen kuin Pometonille oli annettu mahdollisuus puolustautua – komissio on nimenomaisesti katsonut kantajan syyllistyneen menettelyyn, johon muiden osapuolten oli katsottu syyllistyneen, ja näiden oli kyseisessä päätöksessä kyseisen menettelyn vuoksi katsottu rikkoneen SEUT 101 artiklaa ja ETA-sopimuksen 53 artiklaa. Tämä on tietenkin vaikuttanut komission kykyyn arvioida asiaa kantajan osalta puolueettomasti.
- 2) Toinen kanneperuste koskee SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkomista ja virheellistä soveltamista, perustelujen puutteellisuutta ja ristiriitaisuutta, puolustautumisoikeuksien ja näyttötaakkaa koskevien periaatteiden loukkaamista. Vastaaja on katsonut näytön puuttuessa kantajan olleen mukana päätöksessä väitetyssä järjestelyssä, johon tämä ei kuitenkaan todellisuudessa ole osallistunut.
 - Komissio on perustanut kantansa tukeutumalla ylimalkaisiin, ristiriitaisiin ja tulkinnanvaraisiin seikkoihin, jotka eivät riitä näyttöksi Pometonin osallisuudesta kyseiseen rikkomiseen.
- 3) Kolmas kanneperuste koskee SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkomista ja virheellistä soveltamista, arvioinnissa tapahtuneita virheitä, tutkinnan puutteellisuutta ja ilmeistä epäjohtonmukaisuutta. Vastaaja on katsonut, että Pometonin oli pyrkinyt menettelyllään kilpailun rajoittamiseen.
- 4) Neljäs kanneperuste koskee SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan rikkomista ja virheellistä soveltamista, arvioinnissa tapahtuneita virheitä, tutkinnan puutteellisuutta, näyttötaakkaa koskevien periaatteiden loukkaamista sen osalta, kuinka kauan kantajan on katsottu osallistuneen väitettyyn rikkomiseen, ja tämän johdosta asetuksen N:o 1/2003 ⁽¹⁾ 23 artiklan 2 kohdan, 25 artiklan 1 kohdan ja 25 artiklan 5 kohdan rikkomista ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamista. Komissio on määrännyt kantajalle rahamääräisen seuraamuksen vanhentumisesta huolimatta.
 - Päivä, jolloin sen rikkomisen on katsottu päättyneen, johon Pometonin on riidanalaisessa päätöksessä väitetty syyllistyneen, ei kantajan mukaan voi olla komission ilmoittama päivä vaan korkeintaan huomattavasti aikaisempi päivä, minkä vuoksi komission sakonmääräämisvalta pitäisi katsoa vanhentuneeksi.
- 5) Viides kanneperuste koskee perustelujen täydellistä puuttumista, suhteellisuusperiaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti määrättävän sakkojen laskennassa noudatettavien suuntaviivojen 37 artiklassa tarkoitetun perusmäärän muuttamisen osalta.
 - Komissio on soveltanut sakkojen laskennassa noudatettavien suuntaviivojen 37 artiklaa ilmeisen syrjivästi soveltamalla Pometonin osalta alennusprosenttia, joka on selvästi pienempi kuin muiden osapuolten osalta sovellettu alennusprosentti.

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003, L 1, s. 1)

Kanne 3.8.2016 – AEIM ja Kazenas v. komissio**(Asia T-436/16)**

(2016/C 371/21)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset**

Kantajat: L'application électronique industrielle moderne (AEIM) (Algrange, Ranska) ja Philippe Kazenas (Luxemburg, Luxemburg) (edustaja: asianajaja B. Wizel)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- velvoittamaan vastaajan maksamaan kantajille 536 912 euroa, joka vastaa taloudellista vahinkoa, joka on aiheutunut hukkaan menneistä investoinneista liittyen alustaviin vierailuihin sellaisen julkisen hankinnan yhteydessä, joiden ratkaisemiseen liittyy väärinkäytöksiä
- velvoittamaan vastaajan maksamaan kantajille 2 092 650 euroa saamatta jääneenä voittona niistä julkisista hankinnoista, jotka kantajat olisivat voineet saada, mikäli niistä olisi päätetty yhdenvertaisesti ja ilman korruptiota
- velvoittamaan vastaajan hyvittämään kantajille 85 000 euroa, joka vastaa asianajokuluja ja -palkkioita, jotka kantajat ovat joutuneet maksamaan järjestääkseen puolustuksensa unionin virkamiehen korruption johdosta
- velvoittamaan vastaajan maksamaan kantajille 150 000 euroa korvauksena aineettomasta vahingosta
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan 75 000 euron suuruiset asianajokulut ja -palkkiot tässä oikeusasteessa
- velvoittamaan vastaajan maksamaan viivästyskorkoa tuomion julistuspäivästä lähtien
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat väittävät, että eräs komission virkamies on toiminut julkisessa hankintamenettelyssä lainvastaisesti siten, että siitä on aiheutunut kantajille vakavaa vahinkoa, joka on välittömässä yhteydessä kyseiseen toimintatapaan ja jonka korvaamista ne vaativat.

Kantajat katsovat, että kaikki kolme edellytystä Euroopan unionin sopimussuhteen ulkopuoliseen vastuuseen vetoamiseksi täyttyvät: toimielimen tai sen virkamiehen lainvastainen toiminta, todellinen vahinko ja syy-yhteys kyseisen virkamiehen toiminnan ja väitetyn vahingon välillä.

Käsiteltävässä asiassa kantajat väittävät, että unionin virkamiehen korruptoituneella toiminnalla julkisen hankinnan yhteydessä loukataan riittävän ilmeisellä tavalla yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja avoimuusperiaatetta, joita hankintaviranomaisen on hankintamenettelyssä kunnioitettava kaikkiin tarjouksentekijöihin nähden.

Kantajat katsovat, että kyseessä olevan hankintamenettelyn lainvastaisesta ratkaisemisesta on aiheutunut todellista vahinkoa AEIM:lle, jolle myönnettiin ainoastaan vaarallisina pidettyjä maita koskevat sopimukset, joita korruption syyllistyneet kaksi muuta tarjouksentekijää eivät halunneet, vaikka kyseinen yhtiö, joka oli ainoa tarjouksilpailuun sääntöjenmukaisesti osallistunut tarjoaja, olisi voinut saada kaikki sopimukset, jos niistä olisi päätetty ilman korruptiota.

Kantajat vetoavat asiassa vakavan virheellisesti toimineella komissiolla olevaan hyvän hallinnon velvoitteeseen ja luottamuksensuojan periaatteeseen, jota sovelletaan kaikkiin taloudellisiin toimijoihin, joille toimielin on luonut perusteltuja olettamuksia.

Kantajat katsovat taloudellisten vahinkojen lisäksi kärsineensä aineetonta vahinkoa, jota on aiheutunut erityisesti vahingosta niiden maineelle ja velvollisuudesta puolustautua sellaisia syytöksiä vastaan, jotka ovat osoittautuneet paikkansapitämättömiksi ja kuvitteellisiksi.

Kanne 5.8.2016 – Italia v. komissio

(Asua T-437/16)

(2016/C 371/22)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Italian tasavalta (asiamiehet: G. Palmieri ja valtionasiamies P. Gentili)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan avointa kilpailua koskevan ilmoituksen EPSO/AD/322/16, joka koskee sellaisen varallaololuettelon laatimista, josta voidaan ottaa myöhemmin palvelukseen 86 hallintovirkamiestä (AD 5 ja 7) tarkastuksen alalla, ja joka julkaistiin 12.5.2016 Euroopan unionin virallisessa lehdessä nro C 171 A
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi seitsemään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu SEUT 263, SEUT 264 ja SEUT 266 artiklan rikkomiseen.

- Komissio ei ole ottanut huomioon sen unionin tuomioistuimen asiassa C-566/10 P antaman tuomion oikeusvoimaa, jonka mukaan kilpailuilmoitukset, joiden mukaan niitä kieliä, jotka unionin yleisiin kilpailuihin osallistuvat henkilöt voivat ilmoittaa toisena kielenä, voivat olla vain englanti, ranska ja saksa.

2. Toinen kanneperuste, joka perustuu SEUT 342 artiklan ja Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä annetun asetuksen N:o 1/58 (EYVL 1958, 17, s. 385) 1 ja 6 artiklan rikkomiseen.

- Kantaja väittää tältä osin, että kun komissio katsoi, että unionin avoimiin kilpailuihin osallistuvat henkilöt voivat valita toiseksi kieleksi vain kolme kieltä, se antoi käytännössä uuden toimielinten kieliä koskevan säännösten ja loukkasi neuvostolla tällä alalla olevaa yksinomaista toimivaltaa.

3. Kolmas kanneperuste, joka perustuu EY 12 artiklan (nykyään SEUT 18 artikla), Euroopan unionin perusoikeuskirjan 22 artiklan, SEU 6 artiklan 3 kohdan, virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 1 artiklan 2 ja 3 kohdan, asetuksen N:o 1/58 1 ja 6 artiklan sekä virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 1 d artiklan 1 ja 6 kohdan, 27 artiklan toisen kohdan ja 28 artiklan f alakohdan rikkomiseen.

- Kantaja väittää tältä osin, että komission soveltama kieliä koskeva rajoitus on syrjivä, sillä edellä mainittujen säännösten ja määräysten mukaan unionin kansalaisille ja toimielinten virkamiehille ei saa asettaa kieliä koskevia rajoituksia, joista ei ole säädetty yleisesti ja objektiivisesti asetuksen N:o 1/58 6 artiklassa tarkoitetuissa toimielinten työjärjestyksissä, joita ei ole tähän mennessä tehty; niillä kielletään myös ottamasta käyttöön tällaisia rajoituksia, jollei se ole yksikön erityisen ja perustellun edun mukaista.

4. Neljäs kanneperuste, joka perustuu EU 6 artiklan 3 kohdan rikkomiseen siltä osin kuin siinä vahvistetaan luottamuksensuojan periaate jäsenvaltioiden yhteisestä valtiosääntöperinteestä johtuvana perusoikeutena.
- Kantaja väittää tältä osin, että komissio on loukannut kansalaisten perusteltua luottamusta mahdollisuuteen valita toiseksi kieleksi mikä tahansa unionin kieli, kuten on tehty jatkuvasti vuoden 2007 loppuun ja kuten unionin tuomioistuimen asiassa C-566/10 P antamassa tuomiossa on arvovaltaisesti vahvistettu.
5. Viides kanneperuste, joka perustuu harkintavallan väärinkäyttöön ja niiden sääntöjen rikkomiseen, jotka liittyvät läheisesti kilpailuilmoitusten luonteeseen ja tarkoitukseen.
- Kantaja väittää tältä osin, että kun komissio rajoitti edeltä käsin ja yleisesti niiden kielten määrän kolmeen, jotka voidaan valita toiseksi kieleksi, se tarkasti itse asiassa kilpailuilmotusvaiheessa ja osallistumisedellytyksiä asettaessaan jo etukäteen hakijoiden kielitaidon, mikä olisi suoritettava sitä vastoin vasta kilpailussa. Tällä tavalla kielitaidosta tulee ratkaiseva tekijä ammatilliseen osaamiseen nähden.
6. Kuudes kanneperuste, joka perustuu SEUT 18 artiklan ja 24 artiklan 4 kohdan, Euroopan unionin perusoikeuskirjan, asetuksen N:o 1/58 2 artiklan ja virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 1 d artiklan 1 ja 6 kohdan rikkomiseen.
- Kantaja väittää tältä osin, että sillä, että kilpailuilmoituksessa määrättiin, että osallistumishakemus on välttämättä toimitettava englanniksi, ranskaksi tai saksaksi, ja että EPSO lähettää samalla kielellä hakijoille kilpailun edistymiseen liittyvät viestit, on loukattu Euroopan kansalaisten oikeutta käyttää omaa kieltään toimielinten kanssa, ja se on johtanut siihen, että henkilöitä, jotka eivät osaa hyvin kyseistä kolmea kieltä, syrjitään.
7. Seitsemäs kanneperuste, joka perustuu asetuksen N:o 1/58 1 ja 6 artiklan, virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 1 d artiklan 1 ja 6 kohdan, 28 artiklan f alakohdan ja liitteessä III olevan 1 artiklan 1 kohdan f alakohdan ja SEUT 296 artiklan 2 kohdan (perustelujen puuttuminen) rikkomiseen sekä suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen. Tosiseikkojen huomioon ottaminen vääristyneellä tavalla.
- Kantaja väittää tältä osin, että komissio on perustellut kielten rajoittamista kolmeen kieleen vaatimuksella siitä, että uudet työntekijät pystyvät heti kommunikoidaan keskenään toimielinten sisällä. Tällä perustelulla vääristellään tosiseikkoja, koska ei ole osoitettu että kyseessä olevia kolmea kieltä käytetään eniten eri kieliryhmien välisessä kommunikoinnissa toimielinten sisällä, ja se on suhteeton rajoittaessaan perusoikeutta, jonka mukaan kieleen perustuva syrjintä on kiellettyä.

Kanne 9.8.2016 – Italia v. komissio**(Asia T-443/16)****(2016/C 371/23)***Oikeudenkäyntikieli: italia***Asianosaiset***Kantaja:* Italian tasavalta (asiamiehet: G. Palmieri ja valtionasiamies P. Gentili)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Vaatimukset***Kantaja* vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan avointa kilpailua koskevat ilmoitukset EPSO/AD/323/16 ja EPSO/AD/324/16.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa unionin yleisessä tuomioistuimessa avointa kilpailua koskevat ilmoitukset EPSO/AD/323/16 ja EPSO/AD/324/16, jotka koskevat sellaisten varallaolueluettelojen laatimista, joista voidaan ottaa myöhemmin palvelukseen 40 hallintovirkamiestä (AD 7) tutkijan työntekijäprofiiliin: EU:n menot ja lahjonnan torjunta, tulli ja kauppa, tupakka ja väärennetyt tuotteet, ja 10 hallintovirkamiestä tutkijan työntekijäprofiiliin: ryhmänjohtajat, ja jotka julkaistiin 26.5.2016 Euroopan unionin virallisessa lehdessä nro C 187 A.

Samat kilpailuilmoitukset ovat kanteen kohteena asiassa T-401/16, Espanja v. komissio.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut vastaavat kyseisessä asiassa esitettyjä oikeudellisia perusteita ja pääasiallisia perusteluita.

Kantaja vetoaa erityisesti SEUT 18, SEUT 24 ja SEUT 342 artiklan, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 22 artiklan ja virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen rikkomiseen, luottamuksensuojan periaatteen ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen, kilpailuilmoitusten luonteen ja tarkoituksen kannalta olennaisten sääntöjen rikkomiseen, harkintavallan väärinkäyttöön sekä asetuksen N:o 1/58 1 ja 6 artiklan rikkomiseen.

Valitus, jonka CC on tehnyt 10.8.2016 virkamiestuomioistuimen asiassa F-9/12, CC v. parlamentti, 21.7.2016 antamasta tuomiosta

(Asia T-446/16 P)

(2016/C 371/24)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: CC (Bridel, Luxemburg) (edustaja: asianajaja G. Maximini)

Muu osapuoli: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että valitus otetaan tutkittavaksi ja että se on perusteltu
- näin ollen kumoamaan virkamiestuomioistuimen 21.7.2016 asiassa F-9/12 RENV (CC v. Euroopan parlamentti) antaman tuomion tuomiolauselman 3 kohtaa, joka koskee oikeudenkäyntikuluja, lukuun ottamatta
- näin ollen tunnustamaan Euroopan parlamentin sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun sen soveltuvien hakijoiden luettelon hallinnoinnissa, johon valittajan nimi on merkitty ja velvollisuuden korvata tästä aiheutunut vahinko
- näin ollen ratkaisemaan asian valittajan ensimmäisessä oikeusasteessa nostamassa kanteessa esittämien vaatimusten mukaisesti
- tämän seurauksena päättämään, että
- virkamiestuomioistuimen 21.7.2016 asiassa F-9/12 RENV (CC v. Euroopan parlamentti) antama tuomio kumotaan tuomiolauselman 3 kohtaa, joka koskee oikeudenkäyntikuluja, lukuun ottamatta,
- Euroopan parlamentti veloitetaan maksamaan valittajalle 749 449,30 euroa korvauksena aineellisesta vahingosta, joka on arvioitu joulukuun 2003 ja joulukuun 2011 välisen jakson osalta, sekä eläkekassaan suoritettavat maksut, ja myöhemmän, valittajan eläkeikään päättyvän jakson osalta Euroopan parlamentti veloitetaan maksamaan valittajalle kuukausittain tehtäväryhmän AD virkamiehille vahvistettuja palkkoja vastaavat nettosummat siten, että lähtösumma vastaa palkkaluokan AD 9, palkkatason 2 virkamiehille toisena vuonna maksettavaa palkkaa ja että otetaan huomioon saman palkkaluokan virkamiehen tavallinen urakehitys, joihin summiin lisätään eläkekassaan ja sairaskassaan suoritettavia maksuja vastaavat summat; kokonaissummaan on lisättävä Euroopan keskuspankin korkokannan mukaisesti laskettavat viivästyskorot, korotettuina kahdella pisteellä,

- lisäksi Euroopan parlamentti veloitetaan maksamaan valittajalle 70 000 euroa korvauksena henkisestä kärsimyksestä, ja että
- Euroopan parlamentti vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan kaikki valittajalle tässä oikeusasteessa aiheutuvat oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa kuuteen valitusperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen valitusperuste, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen uutta näyttöä koskevassa oikeudenkäyntiväitteessä;
 - tosiseikkojen vääristäminen, puuttuvat perustelut, puolueettomuuden vaatimuksen ja oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin laiminlyönti (Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan toinen alakohta), *nemo potest venire contra factum proprium* -säännön loukkaaminen ja tosiseikkojen vääristäminen uuden näytön esittämisen väitetyn myöhästymisen osalta;
 - avoimuuden velvollisuuden ja sen velvollisuuden laiminlyönti, jonka mukaan parlamentin on toimittava vilpittömässä yhteistyössä unionin yleisen tuomioistuimen kanssa;
 - ilmeinen arviointivirhe soveltuvien hakijoiden luettelon EUR/A/151/98 viitenumeron muuttamisessa viitenumeroksi EUR/A/151.
- 2) Toinen valitusperuste, joka perustuu yhtäältä oikeudelliseen virheeseen siinä, ettei pääsihteerin 19.5.2005 päivätyn kirjeen oikeudellista luonnehdintaa tehty ja ettei sitä perusteltu ja toisaalta Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen kumoamistuomion rikkomiseen;
 - pääsihteerin 19.5.2005 päivätyn kirjeen oikeudellisen luonnehdinnan puuttuminen;
 - kumoamistuomion T-457/13 P rikkominen.
- 3) Kolmas valitusperuste, joka perustuu EPSOn kirjeitä koskevien tosiseikkojen vääristämiseen.
- 4) Neljäs valitusperuste, joka perustuu parlamentin 15.10.2007 päivätyn kirjeen vääristämiseen sen väitteen osalta, jonka mukaan valittajalle oli ilmoitettu häntä koskevien kilpailuasiakirjojen hävittämisestä.
- 5) Viides valitusperuste, joka perustuu oikeudelliseen virheeseen Euroopan parlamentin puhemiehen 25.2.2003 tekemän päätöksen oikeudellisessa luonnehdinnassa.
- 6) Kuudes valitusperuste, joka perustuu kumoamistuomion rikkomiseen vahingon laskemisen osalta.

Kanne 10.8.2016 – Ellinikos Syndemos Epicheiriseon gia ti Diacheirisi ton Diethnon Protypon GS1 v. EUIPO – 520 Barcode Ellas (520 Barcode Hellas)

(Asia T-453/16)

(2016/C 371/25)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Ellinikos Syndemos Epicheiriseon gia ti Diacheirisi ton Diethnon Protypon GS1 (Argiroupoli Attikis, Greece)
(edustaja: asianajaja A. Mouzaki)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: 520 Barcode Ellas – AE Diacheirisis Diethnon Protypon kai Parochis Symvouleutikon Ypiresion (Kifisia Attikis, Kreikka)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin hakija: Muu osapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosan ”5 201000 603856 520 Barcode Hellas” – Rekisteröintihakemus nro 10 881 861

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 14.6.2016 asiassa R 238/2015-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 4 kohtaa on rikottu.
- Asetuksen N:o 207/2009 75 artiklaa sekä 76 artiklan 1 ja 2 kohtaa on rikottu.

**Valitus, jonka HI on tehnyt 22.8.2016 virkamiestuomioistuimen asiassa F-133/15, HI v. komissio,
10.6.2016 antamasta tuomiosta**

(Asia T-464/16 P)

(2016/C 371/26)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: HI (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja M. Velardo)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan asiassa F-133/15 10.6.2016 annetun tuomion ja ratkaisemaan asian
- vaihtoehtoisesti palauttamaan asian virkamiestuomioistuimeen
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa neljään valitusperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen valitusperuste, joka perustuu perusteluvollisuutta ja puolustautumisoikeuksia koskevan unionin oikeuden rikkomiseen siltä osin kuin Euroopan komission nimittävä viranomainen ei ole esittänyt yksityiskohtaisia perusteluja päätökselleen määrätä valittajalle kurinpitoseuraamuksena palkkaluokan alentamisen kahdella palkkaluokalla saman tehtäväryhmän sisällä.
- 2) Toinen valitusperuste, joka perustuu Euroopan unionin oikeuden rikkomiseen, johon virkamiestuomioistuin on syyllistynyt kohtuullisten määräaikojen noudattamisen, puolustautumisoikeuksien ja perusteluvollisuuden osalta. Lisäksi virkamiestuomioistuin on ottanut vääristyneellä tavalla huomioon tosiseikat ja todisteet.

- 3) Kolmas valitusperuste, joka perustuu siihen, että virkamiestuumioistuin on ottanut vääristyneellä tavalla huomioon tosiseikat ja todisteet ja rikkonut Euroopan unionin oikeutta ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklaa.
- 4) Neljäs valitusperuste, joka perustuu siihen, että virkamiestuumioistuin ei ole noudattanut suhteellisuusperiaatetta.

Kanne 23.8.2016 – Cotecnica v. EUIPO – Visán Industrias Zootécnicas (cotecnica OPTIMA)

(Asia T-465/16)

(2016/C 371/27)

Kannekirjelmän kieli: espanja

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Cotecnica, SCCL (Bellpuig, Espanja) (edustajat: asianajajat J. Devaureix, J. C. Erdozain López ja J. Galán López)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Visán Industrias Zootécnicas SL (Arganda, Espanja)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosat ”cotecnica OPTIMA” – Rekisteröintihakemus nro 13 292 479

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 13.6.2016 asiassa R 229/2016-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- hyväksyy ehdotettujen todisteiden esittämisen;
- kumoaa riidanalaisen päätöksen;
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan sekä unionin yleisen tuomioistuimen oikeuskäytännön ja erityisesti 20.1.2009 annetun tuomion T-424/07, Pioneer Hi-Bred International v. SMHV (OPTIMUM), rikkominen.

Kanne 23.8.2016 – NRW. Bank v. SRB

(Asia T-466/16)

(2016/C 371/28)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: NRW. Bank (Düsseldorf, Saksa) (edustajat: asianajajat A. Behrens, J. Kraayvanger ja J. Seitz)

Vastaaja: Yhteinen kriisintarkkailuneuvosto (SRB)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan vastaajan päätöksen kantajan vuosittaisesta rakenneuudistusrahaston rahoitusosuudesta maksuvuonna 1.1.–31.12.2016 ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu direktiivin 2014/59/EU⁽¹⁾ 103 artiklan 2 ja 7 kohdan ja asetuksen (EU) N:o 806/2014⁽²⁾ 70 artiklan 2 kohdan rikkomiseen

Kantaja väittää, että vastaajan päätös kantajan vuosittaisesta rahoitusosuudesta on lainvastainen, koska vastaaja otti huomioon vain kehityspankkitoiminnan mutta ei kehitystukipankkitoimintaa. Tämän vuoksi kantajan rahoitusosuus rakenneuudistusrahastoon maksuvuonna 1.1.–31.12.2016 vahvistettiin liian suureksi.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu direktiivin 2014/59/EU ja asetuksen (EU) N:o 806/2014 täytäntöönpanoasetusten, joita on tulkittava näiden oikeustoimien mukaisesti siten, että niissä edistetään myös kehitystukipankkitoimintaa, rikkomiseen.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka esitetään toissijaisesti ja joka perustuu direktiivin 2014/59/EU ja asetuksen (EU) N:o 806/2014 täytäntöönpanoasetusten lainvastaisuuteen

Tässä yhteydessä kantaja väittää, että jos täytäntöönpanoasetusten tulkinta direktiivin 2014/59/EU ja asetuksen (EU) N:o 806/2014 mukaisesti ei ole mahdollista, täytäntöönpanoasetukset ovat tältä osin lainvastaisia. Täytäntöönpanoasetuksiin perustuva vastaajan päätös on näin ollen myös tältä osin lainvastainen.

⁽¹⁾ Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisintarkkailusäädöksistä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 15.5.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU (EUVL 2014, L 173, s. 190).

⁽²⁾ Yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisintarkkailua varten yhteisen kriisintarkkailumekanismin ja yhteisen kriisintarkkailurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 15.7.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014 (EUVL 2014, L 225, s. 1).

Kanne 23.8.2016 – Verein Deutsche Sprache v. komissio

(Asia T-468/16)

(2016/C 371/29)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Verein Deutsche Sprache eV (Dortmund, Saksa) (edustaja asianajaja W. Ehrhardt)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan päätöksen, jonka pääsihteeri on tehnyt 10.6.2016 komission nimissä asetuksen (EY) N:o 1049/2001 täytäntöönpanomääräysten 4 artiklan nojalla
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu SEU 10 artiklan 3 kohdan ja SEU 11 artiklan 2 kohdan sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan rikkomiseen – Avoimen ja läpinäkyvän vuoropuhelun puuttuminen

- Kantaja väittää, että päätöksessä on sivuutettu asiakirjoihin tutustumista koskevasta hakemuksesta yksiselitteisesti ilmenevä kantajan tarkoitus saada kattava käsitys menettelystä, joka johti päätökseen komission Berlaymont-rakennuksen lehdistötilojen uudelleenjärjestelystä siten, että niissä käytetään enää vain englannin ja ranskan kieliä. Asiakirjoja on annettu tutustuttavaksi vain vähän, ja niiden sisältö koskee pääasiallisesti muutoseikkoja eikä niistä sen sijaan ilmene päätöksen tekijää ja perusteluja.

Komissio ei käsittele riidanalaisessa päätöksessä kantajan mainitsemia asiakirjalähteitä yksityiskohtaisesti, jättää ilmaisematta asiakirjoihin tutustumisen epäämisen perusteet ja loukkaa siten SEU 10 artiklan 3 kohdasta ja muista Euroopan unionin oikeuslähteistä johtuvaa velvollisuutta tehdä päätökset avoimesti ja lähellä kansalaisia sekä ilmoittaa niiden perusteet.

- Kantaja katsoo myös, että komissio laiminlyö SEU 11 artiklan 2 kohdasta johtuvan velvollisuutensa avoimen ja läpinäkyvän vuoropuhelun käymiseen edustavien järjestöjen kanssa, koska se ei ota huomioon järjestön pyyntöä, ei anna asiakirjoja tutustuttavaksi eikä anna riittävästi tietoja perusteista, joiden vuoksi se epää asiakirjoihin tutustumisen.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu SEUT 15 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan, perusoikeuskirjan 42 artiklan sekä asetuksen N:o 1049/2001⁽¹⁾ 2 artiklan 1 ja 3 kohdan ja 4 artiklan 6 kohdan rikkomiseen – Asiakirjoihin tutustumisen epääminen osittain

- Kantaja katsoo toisen kanneperusteen yhteydessä, että hakemuksen jättäminen olennaisilta osiltaan huomiotta on Euroopan unionin läpinäkyvyysveloitteen vastaista.
- Kantaja vetoaa lisäksi siihen, että komissio on päätöksessään virheellisesti katsonut, että tiettyä asiakirjaa ei voitu antaa tutustuttavaksi tietosuojasyistä, yksilöimättä tätä asiakirjaa kuitenkaan tarkemmin, kuvaamatta sen sisältöä ja perustelematta ratkaisuaan riittävästi.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL 2001, L 145, s. 43).

Kanne 25.8.2016 – Société wallonne des aéroports v. komissio**(Asia T-474/16)**

(2016/C 371/30)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Société wallonne des aéroports SA (SOWEAR) (Namur, Belgia) (edustajat: asianajajat A. Lepière ja H. Baeyens)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- tutkimaan kantajan vaatimuksen tämän asian yhdistämisestä asian T-818/14 kanssa ja toteamaan sen perustelluksi
- tutkimaan tämän kanteen ja toteamaan sen perustelluksi

näin ollen

- kumoamaan Belgian täytäntöönpanemista toimenpiteistä Brussels South Charleroi Airportin ja Ryanairin hyväksi 1.10.2014 tehdyn komission päätöksen nro SA.14093 3, 4, 5 ja 6 artiklan
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen oikeudelliseen virheeseen, jonka komissio on kantajan mukaan tehnyt, kun se on tutkinut Brussels South Charleroi Airportin (BSCA) kantajalle maksamat maksut SEUT 107 artiklan valossa, vaikka investointia, lentokentän infrastruktuurin rakentamista ja sen antamista BSCA:n käyttöön koskevat päätökset on tehty ennen 12.12.2000 annetun tuomion Aéroports de Paris v. komissio (T-128/98, EU:T:2000:290) julistamista, jonka unionin tuomioistuin on vahvistanut 24.10.2002 antamallaan tuomiolla Aéroports de Paris v. komissio (C-82/01 P, EU:C:2002:617).
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen oikeudelliseen virheeseen, jonka komissio on kantajan mukaan tehnyt luokitellessaan *Instrument Landing Systemin* (ILS) ja kiitoratavalopalvelut luonteeltaan taloudellisiksi laitteiksi ja palveluiksi.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että komission päätelmät BSCA:n vuotuisen sopimusperusteisen maksun määrittämiseksi perustuvat virheellisiin laskentamenetelmiin ja -tekijöihin, joilla on merkittävä vaikutus tuen määrään, ja niiden perustelut ovat ilmeisen puutteelliset.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen oikeudelliseen virheeseen, jonka komissio on kantajan mukaan tehnyt yhtäältä sisällyttäessään BSCA:lta takaisin perittävän maksun määrään tuen, joka on myönnetty turvallisuustehtävää varten (eli "paloturvallisuushuoltoa koskeva tuki"), ja toisaalta jättäessään ottamatta huomioon "paloturvallisuushuoltoa koskevan tuen" pienentymisen vuosina 2014 ja 2015.

VIRKAMIESTUOMIOISTUIN

Kanne 4.8.2016 – ZZ v. komissio

(Asia F-39/16)

(2016/C 371/31)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustaja: asianajaja M. Velardo)

Vastaaja: Euroopan komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Sen päätöksen kumoaminen, jossa kantajaa ei hyväksytty valintakokeisiin kilpailussa EPSO/AD/309/15 (AD11) – Lääkärit Luxemburgin ja Ispran työterveysyksiköihin, ja vastaajan velvoittaminen maksamaan vahingonkorvausta 10 000 euroa väitetysti aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä

Vaatimukset

- Kilpailun EPSO/AD/309/15 (AD11) – Lääkärit Luxemburgin ja Ispran työterveysyksiköihin (ala: Lääkärit Luxemburgiin) valintalautakunnan tekemä päätös, joka annettiin tiedoksi 28.9.2015 ja jossa kantajaa ei hyväksytty Euroopan henkilöstövalintatoimiston (EPSO) arviointikeskuksessa järjestettyihin valintakokeisiin, on kumottava.
- Vastaaja on veloitettava maksamaan 10 000 euroa kantajalle aiheutuneen henkisen kärsimyksen johdosta.
- Vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 11.8.2016 – ZZ v. EUH

(Asia F-41/16)

(2016/C 371/32)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustaja: asianajaja M. Meyer)

Vastaaja: Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH)

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Nimittävän viranomaisen niiden päätösten pätemättömäksi julistaminen tai kumoaminen, joilla on vaadittu palautettavaksi koululisiä, jotka kantajan on väitetty saaneen perusteettomasti, ja joilla on kieltäydytty myöntämästä kantajalle muita koululisiä, sekä vastaajan velvoittaminen maksamaan pidätetyt summat.

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että virkamiestuomioistuin

- julistaa pätemättömäksi vastaajan 12.5.2016 tekemän päätöksen, joka koskee kantajan valituksia R/18/16 ja R/19/16, sekä kantajan riitauttamat kouluvuotta 2014/15 koskevat päätökset
- toissijaisesti kumoaa vastaajan 12.5.2016 tekemän päätöksen, joka koskee kantajan valituksia R/18/16 ja R/19/16, sekä kantajan riitauttamat kouluvuotta 2014/15 koskevat päätökset
- velvoittaa vastaajan maksamaan kantajalle tämän päätöksen perusteella virheellisesti pidätetyt summat
- velvoittaa EUH:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 12.8.2016 – ZZ v. EIP

(Asia F-42/16)

(2016/C 371/33)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustaja: asianajaja N. Lhoëst)

Vastaaja: Euroopan investointipankki (EIP)

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Sellaisen korvausvaatimuksen peruuttaminen, jonka kantaja on esittänyt ja jossa hän on vaatinut korvausta vahingosta, jonka hän katsoo itselleen aiheutuneen marraskuusta 2013 lukien

Vaatimukset

1. Henkilöstösääntöjen 33 bis artiklan ja henkilöstöön sovellettavien hallinnollisten sääntöjen 9.1.1 artiklan nojalla EIP on velvoitettava maksamaan kantajalle summa, joka on kahdeksan kertaa kantajan vuosipalkka,
2. EIP:n 4.6.2015 tekemä päätös, jolla kantajan vapaaehtoinen täydentävä eläkejärjestely lakkautetaan 28.2.2015, on kumottava, ja EIP on velvoitettava maksamaan kantajalle
 - määrä, joka vastaa maksuja, jotka EIP olisi edelleen maksanut kantajan lisäeläkejärjestelmään (kolme prosenttia kantajan vuosipalkasta), jos EIP ei olisi lakkauttanut kantajan lisäeläkejärjestelyä, 28.2.2015 lukien siihen saakka, kunnes kantajan lisäeläkejärjestely tosiasiallisesti palautetaan
 - korot, jotka kantajan vapaaehtoisen täydentävän lisäeläkejärjestelyn pääoma olisi tuottanut, jos kantajan täydentävää lisäeläkejärjestelyä ei olisi lakkautettu 28.2.2015 ja jos kantaja ja EIP olisivat voineet jatkaa maksujaan tasolla, joka vastaa kolmea prosenttia kantajan vuosipalkasta, siihen saakka, kunnes kantajan lisäeläkejärjestely tosiasiallisesti palautetaan.

3. EIP on velvoitettava maksamaan henkisestä kärsimyksestä vahingonkorvausta, jonka määräksi arvioidaan oikeuden ja kohtuuden mukaan 15 000 euroa.
4. Euroopan investointipankki (EIP) on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 18.8.2016 – ZZ v. komissio**(Asia F-43/16)**

(2016/C 371/34)

*Oikeudenkäyntikieli: italia***Asianosaiset***Kantaja:* ZZ (edustaja: asianajaja M. Cornacchia)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Oikeusriidan kohde ja kuvaus**

Sellaisen päätöksen kumoaminen, jossa kantaja suljetaan pois kilpailusta EPSO/AST-SC/03/15, koska hän ei ilmoittanut EPSO:lle, että hänellä on perheside mainitun kilpailun valintalautakunnan jäseneseen

Vaatimukset

- On kumottava 19.5.2016 tehty päätös, jolla kilpailun EPSO/AST-SC/03/15 valintalautakunnan puheenjohtaja on vastauksena kantajan 5.11.2015 esittämään uudelleenkäsitteilypyyntöön pysyttänyt päätöksen sulkea kantaja pois kyseisestä kilpailusta, ja tarvittaessa on kumottava oikaisuvaatimuksen hylkäyksestä tehty päätös ja alkuperäinen päätös
- komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 19.9.2016 – ZZ v. komissio**(Asia F-44/16)**

(2016/C 371/35)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset***Kantaja:* ZZ (edustajat: asianajajat N. de Montigny ja J.-N. Louis)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Oikeusriidan kohde ja kuvaus**

Vaatimus kumota kilpailun EPSO/AST-SC/01/14 valintalautakunnan päätös olla kirjaamatta kantajaa mainitun kilpailun varallaoletteloon sillä perusteella, ettei hän täyttänyt siihen osallistumisen edellyttämiä tutkintotodistusta ja työkokemusta koskevia vaatimuksia.

Vaatimukset

- EPSO:n valintalautakunnan puheenjohtajan 18.2.2015 tekemä päätös, jolla kantajalle ilmoitettiin, että hänen hakemuksensa sihteerin virkaan (kilpailu EPSO/ASTSC/01/14) oli hylätty sillä perusteella, ettei kantajalla ollut kyseiseen kilpailuun osallistumiseen oikeuttavaa tutkintotodistusta ja työkokemusta, on kumottava

- EPSO:n valintalautakunnan puheenjohtajan 17.9.2015 tekemä päätös, jolla kantajalle ilmoitettiin, että hänen uudelleen tutkimista koskeva vaatimuksensa oli hylätty, ja jolla vahvistettiin 18.2.2015 tehty päätös, on kumottava
- 12.5.2016 tehtyyn kanteluun annettu nimenomainen vastaus on kumottava tarpeellisin osin
- komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 17.8.2016 – ZZ v. EIP**(Asia F-45/16)**

(2016/C 371/36)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustaja: asianajaja B. Maréchal)

Vastaaja: Euroopan investointipankki (EIP)

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Vahingonkorvausvaatimus aineellisesta ja aineettomasta vahingosta, jota kantaja väittää itselleen aiheutuneen sen jälkeen, kun hänen pysyvä täysi työkyvyttömyytensä, jonka hän katsoo olevan ammattitauti, on todettu.

Vaatimukset

Kantajalle on korvattava menetyksenä tai osana menetystä siinä tapauksessa, että EIP:n AXA Belgium -vakuutus korvaa osan menetyksestä

- vahinko, joka liittyy kantajalle aiheutuneeseen henkiseen kärsimykseen ja jonka määrä on 150 000 euroa
- tulevat lääketieteelliset ja psykologikustannukset, jotka liittyvät kantajan kokemasta kovasta stressistä aiheutuneisiin terveysongelmiin ja joita EIP:n sairausvakuutusjärjestelmä ei korvaa
- tähän päivään mennessä aiheutuneet lääketieteelliset ja psykologikustannukset, jotka liittyvät kantajan kokemasta kovasta stressistä aiheutuneisiin terveysongelmiin ja joita EIP:n sairausvakuutusjärjestelmä ei korvaa.
- Euroopan investointipankki (EIP) on velvoitettava korvaamaan tähän oikeudenkäyntiin liittyvät kantajan oikeudenkäyntikulut, joiden määräksi arvioidaan alustavasti 30 000 euroa.

Kanne 26.8.2016 – ZZ v. komissio**(Asia F-46/16)**

(2016/C 371/37)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: ZZ (edustajat: asianajajat L. Levi ja A. Blot)

Vastaaja: Euroopan komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Vaatus kumota komission päätös, jolla pannaan täytäntöön virkamiestuomioistuimen tuomio, siltä osin kuin siinä päätettiin olla palkkaamatta kantajaa virkaan, johon hänet oli jo jätetty palkkaamatta ja jota mainitulla tuomiolla kumottu päätös koskee.

Vaatimukset

- Euroopan komission henkilöstön pääosaston 27.10.2015 tekemä päätös, jolla se ryhtyi toimenpiteisiin virkamiestuomioistuimen 6.10.2015 antaman tuomion F-119/14, FE v. komissio, täytäntöönpanemiseksi, on kumottava
- nimittävän viranomaisen 19.5.2016 tekemä päätös, jolla se hylkäsi kantajan edellä mainitusta päätöksestä tekemän oikaisuvaatimuksen, on kumottava
- vastaaja on velvoitettava maksamaan alustavasti määritetty 25 000 euron määrä korvauksena henkisestä kärsimyksestä
- vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 26.8.2016 – ZZ v. komissio**(Asia F-47/16)**

(2016/C 371/38)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustajat: S. Orlandi ja T. Martin, asianajajat)

Vastaaja: komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Kumoamisvaatus päätöksestä olla sisällyttämättä kantajaa vuoden 2015 ylennyskierroksen yhteydessä ylennettyjen virkamiesten luetteloon

Vaatimukset

- nimittävän viranomaisen päätös olla ylentämättä kantajaa vuoden 2015 ylennyskierroksen yhteydessä on kumottava
- Euroopan komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 26.8.2016 – ZZ v. komissio**(Asia F-48/16)**

(2016/C 371/39)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: ZZ (edustaja: asianajaja J. Abiks)

Vastaaja: Euroopan komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Sen päätöksen kumoaminen, jolla EU:n eläkejärjestelmästä myönnettävien annuiteettien määrä vahvistettiin eläkeoikeuksien siirtoa koskevan pyynnön tekemisen jälkeen, ja sen vahingon korvaaminen, joka kantajalle aiheutui siitä, ettei vastaaja käsitellyt kyseistä pyyntöä kohtuullisessa ajassa.

Vaatimukset

- Nimittävän viranomaisen 6.11.2015 tekemä päätös, jolla se päätti lopullisesti vahvistaa EU:n eläkejärjestelmään siirrettäväksi määräksi 135 955,38 euroa 155 237,25 euron sijasta, on kumottava;
- Vastaaja on veloitettava korvaamaan määrältään 10 739,28 euron suuruinen vahinko, joka kantajalle aiheutui siitä, etteivät komission osastot noudattaneet hyvän hallinnon periaatetta;
- Vastaaja on henkilöstötuomioistuimen harkinnan mukaan veloitettava maksamaan kantajalle vähintään 1 000 euroa kantajalle lopullisesta päätöksestä aiheutuneen aineettoman vahingon korvaamiseksi;
- Komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Virkamiestuomioistuimen määräys 29.8.2016 – Roest v. komissio**(Asia F-85/12) ⁽¹⁾****(2016/C 371/40)***Oikeudenkäyntikieli: ranska*

Kolmannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu virkamiestuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 295, 29.9.2012, s. 35.

Virkamiestuomioistuimen määräys 29.8.2016 – McMichael v. komissio**(Asia F-18/13) ⁽¹⁾****(2016/C 371/41)***Oikeudenkäyntikieli: ranska*

Kolmannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu virkamiestuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 114, 20.4.2013, s. 47.

Virkamiestuumioistuimen määräys 29.8.2016 – Boyd v. komissio**(Asia F-19/13) ⁽¹⁾**

(2016/C 371/42)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Kolmannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu virkamiestuumioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 123, 27.4.2013, s. 30.

Virkamiestuumioistuimen määräys 29.8.2016 – Hoeve v. komissio**(Asia F-57/13) ⁽¹⁾**

(2016/C 371/43)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Kolmannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu virkamiestuumioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 226, 3.8.2013, s. 27.

Virkamiestuumioistuimen määräys 29.8.2016 – Cobo Benito v. komissio**(Asia F-70/14) ⁽¹⁾**

(2016/C 371/44)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Kolmannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu virkamiestuumioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 388, 3.11.2014, s. 28.

Virkamiestuumioistuimen määräys 29.8.2016 – Marinozzi ja Cat v. komissio**(Asia F-128/15) ⁽¹⁾**

(2016/C 371/45)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Kolmannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu virkamiestuumioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 414, 14.12.2015, s. 43.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI